

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO II/70% - AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni t/rn 11234499
PODUREDNIŠTVO:		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Predsednik Cossiga v deželi in v Sloveniji Federalizem in manjšine

V prvih dneh novembra, v dneh, ko se vsi spominjamo svojih pokojnih in mrtvih nasploh, je prišel v naše kraje predsednik republike Francesco Cossiga. Prišel je, da se pokloni padlim v Redipugli med prvo svetovno vojno in tudi spomni žrtev nasilja, tako v fojbi v Bazovici kot v Rižarni. Obisk predsednika republike je sprožil že od vsega začetka val odobravanj in neodobravanj. Napovedan je bil predvsem obisk v Trstu in že mesto samo je zadnje čase središče močnih polemik (glej TV oddajo o problemih Trsta) in provokacij (nedavna fašistična »bravata« v Zgoniku). Pa spet s slovenske strani negotovanje, ker državni poglavar ni sprejel prošnje za sprejem predstavnosti slovenske manjšine in niti, da se ob obisku bazoviških jam pokloni tudi spomeniku slovenskih bazoviških junakov. Argumentov je kar dovolj za razvoj ne prav lahke polemike...

Predsednik republike je res prišel v našo deželo, 3. novembra, in se najprej strogo držal vnaprej določenega programa obiska. Redipuglia, Bazovica, Rižarna — to so bile uradne etape njegovega kratkega postanka v deželi. Potem pa se kakor blisk na jasnem nebu Cossiga ustavi tudi v Gorici, kjer ga na županstvu sprejme župan Scarano z odborom in načelniki svetovalskih skupin. Kot prava bomba pa je učinkovala vest, da se bo Cossiga ob koncu dneva podal v Novo Gorico, kjer ga bo pričakal slovenski predsednik Kučan ob spremstvu ministrskega predsednika Peterleta. Nekateri so to povezali z nepredvideno akcijo Cossigovih potez, ki zlasti zadnje mesece učinkujejo kakor prava eksplozija!

Naj tu spomnimo na nekatere pretekle dogodke. Sen. Francesco Cossiga je pred leti kot predsednik senata obiskal Gorico in v tamkajšnjem Auditoriju odprl akademsko leto devinskega Svetovnega zavoda. Ob tej priliki je nepričakovano pozdravil tudi v slovenskem jeziku in zaželel državljanom manjšine srečne bližnje božične praznike. Ko je postal predsednik republike, je Cossiga v svojem nastopnem govoru pred parlamentom slovesno zagotovil, da bo predsednik vseh državljanov, tudi narodnih manjšin. Tako je bilo pričakovati, da bo v teku svojega predsednikovanja tudi v tem duhu ravnal.

Zato je bilo pričakovanje za sedanjí Cossigov obisk v naši deželi res veliko. Tudi od strani naše manjšine v deželi Furlaniji-Juljski krajini. Prav zato je najprej negativno odjeknila vest, da državni poglavar ne bo sprejel slovenske delegacije in ne bo šel k spomeniku bazoviških žrtev. Slovenci smo pač pričakovali, da bo po njegovi gesti italijanska država vsaj načelno priznala protifašistični boj naših junakov in se temu primerno oddolžila.

Predsednik republike se je oglasil z uradno besedo samo v Gorici. Tu

Predsednik Cossiga

pa je le omenil tudi naše probleme. Dejal je, da če ni sedaj šel k spomeniku bazoviških junakov, je bilo samo zaradi pomanjkanja časa. Prav

tako je Cossiga dal priznanje vsem, tudi slovenskim žrtvam fašističnega nasilja. Obenem se je zavzel za pravično ravnanje z narodnimi manjšinami, tako s Slovenci v Italiji kot z italijansko manjšino v Sloveniji.

KRATEK A POMEMBEN OBISK V NOVI GORICI

Po obisku na goriškem županstvu se je predsednik republike podal na kratek obisk v Novo Gorico. Na obmejnem prehodu za pešce v ulici sv. Gabrijele je državni poglavar stopil na tla republike Slovenije, kjer so ga pričakale najvišje oblasti, Kučan, Peterle, župan Pelhan. Cossigov obisk je s tem simbolično pomenil neuradno priznanje slovenske države.

Prvi visok državniški obisk bo gotovo imel svoje posledice tudi v politiki italijanske vlade in sploh celotne Evropske skupnosti. Zato je gotovo to zelo pomemben korak v politično-diplomatski dialektiki, v kateri si danes Slovenija prizadeva za mednarodno priznanje, in to predvsem s strani uradne Evrope. Cossiga je dejal, da prihaja na pot miru. Upajmo, da bo ta gesta ene izmed pomembnih držav EGS imela svoj vpliv na celotno politiko Zahoda do nove stvarnosti v nekdanji in danes že razpadli Jugoslaviji!

Spectator

Tri republike in njih problemi

Srbija zavrača načrt Evropske gospodarske skupnosti

INFLACIJA V SLOVENIJI

Tokratni pregled dogodkov v Sloveniji začenjamo z izidi Delove javnomnenjske raziskave o priljubljenosti strank na Slovenskem. Takoj za prvouvrščenimi krščanskimi demokrati sledijo Ruplovi demokrati (ki so se nedavno odcepili od matične SDZ), prvi s 16%, drugi s 15,8%. Na tretjem mestu so prenovitelji (13,5%), približno enak delež imajo Školjčevi liberalci, nato pa sledijo Zeleni, Socialdemokrati in Kmečka zveza. Preseneča nizek delež neopredeljenih, ki jih je manj kot 15%, sicer pa sama lestvica verjetno še ne pomeni kaj drugega kot potrditev, da se slovenski volilci politično opredeljujejo predvsem po osebah, manj pa po strankarskih programih. Med političnimi osebami po priljubljenosti vodi Drnovšek, čeravno javnosti ni ušlo, da ga ni bilo na proslavi ob odhodu Armade iz Slovenije v Koprno. V intervjuju, ki ga je dal za ljubljanski radio, je dal vedeti, da ima za odsotnost tudi politične razloge, o katerih pa je bil redko beseden.

Tolar, ki ga je sedaj na svojo listo uvrstil tudi Ufficio Italiano Cambi, je v zamejskih menjalnicah in na ljubljanski črni borzi nekoliko zdrsnil. Na pohodu je inflacija, saj so se cene v trgovinah v oktobru v primerjavi s septembrom dvignile za

21,5% (v primerjavi z lanskim oktobrom za 168%).

HRVATI MED SEBOJ

Vukovar tudi po doslej najhujših napadih v zadnjih dneh še ni padel, dasi Tanjug poroča, da boji za ulice in hiše potekajo že nekaj sto metrov od središča mesta, kar tokrat tudi po vsej verjetnosti ni daleč od resnice. Poveljstvo mesta, v katerem ranjenec komaj še lahko ponudijo posteljo, zdravil pa menda ni več, neprestano ponavlja dramatične klice na pomoč, vendar je iz Zagreba ni, v ozadju da so politični razlogi. Zalomilo se je tudi med hrvaško vlado in Hrvatsko stranko prava (vodi jo Dobroslav Paraga), katero notranje ministrstvo obtožuje, da so njeni oboroženi pripradniki izvršili več zločinov nad civilnim prebivalstvom. Hrvatska očitno poskuša ustvariti red med strankarskimi paravojaškimi formacijami, ki delujejo na svojo roko, po drugi strani pa se poskuša pred Evropo znebiti vseh sumničenj tistih, ki opozarjajo na ustaško preteklost.

Mnogo opravka s seboj imajo tudi Srbi, ki sedaj Kadrijeviča javno zmerjajo z izdajalcem; mladi častniki, ki so se vrnili s hrvaških bojišč, poročajo o »demoralizaciji in izdaji«. Vse več Srbov začenja dvomiti v smiselnost te vojne, čeprav so pro-

stovoljci deležni raznoterih ugodnosti.

Konec meseca oktobra se je na Sardiniji zaključil še en simpozij, posvečen vprašanju manjšin in Evrope, še posebej federalizma. Priredila ga je skupina Mavrica (manjšine in avtonomisti) evropskega parlamenta in lista Federalizem v Italiji. Zasedanje se je začelo v soboto, 26. oktobra, zjutraj, zaključilo pa v nedeljo, 27. oktobra, popoldne v kongresnem središču v mestu Cagliari. Na zasedanju so bili glavni referenti evropski poslanec Mario Melis, publicist Andrea Chiti Batelli, publicist Gian Franco Miglio in Mario Andrione, nekdanji predsednik dežele Aosta.

Posamezna zasedanja so vodili predstavniki evropske liste Federalizem Francois Stevenin, Andrej Bratuž, Dario Anghilante in Ettore Beggiano, ki so predstavljali valdostansko, slovensko, okcitanško skupnost ter deželo Veneto. Vsi so v svojih uvodnih mislih poudarili značilnosti svoje narodne skupnosti ter jih povezali z idejo političnega federalizma v današnji Evropi. Zasedanja sta se udeležila tudi flamski evropski poslanec Jak Vandemeulebroucke iz Belgije in poslanec Luciano Caveri iz Aoste, pa tudi evropski poslanec Contu (DC).

V teku zasedanja je v imenu SSK predložil član deželne tajništva Antek Terčon posebno resolucijo, ki

se zavzema za takojšnje priznanje Slovenije in Hrvaške, prav tako pa tudi za sprejetje zaščitnega zakona za Slovence v Italiji. Dokument je lista Federalizem soglasno osvojila.

Zasedanje v sardinskem glavnem mestu je vsekakor zelo lepo uspelo. Pokazalo je, da so manjšinske in avtonomistične sile v Italiji in Evropi danes odločno za novo, federalistično Evropo, ki naj upošteva in spoštuje pravice vseh svojih državljanov, tako večinskih kot manjšinskih narodov.

Obisk sv. očeta v Trstu

Ne gre za pravice ali želje, ki jih Slovenci izražamo ob tem ephalnem dogodku papeževga prihoda v Trst. Zdi se nam samo po sebi umevno, naj bi se pri tako prazničnem srečanju uveljavilo edino merilo: Pastoralna modrost!

Ker smo, tudi po besedah našega škofa Bellomija v Trstu, »ena sama Cerkev«, želimo biti na jasnem: kolik bo delež Slovencev pri 60-minutnem mašnem obredu sv. očeta?

Praznična miza edinstvenega Očeta, slovanskega papeža, je prilika, da se poedinim komponentam božjega ljudstva nudi čim več možnosti, da svojo lastno izvornost izpričajo v duhu vesoljne Cerkve! **Tržačanka**

Izginil je jezuitski pater

V četrtek, 31.10.1991, je v okolici vasi Andreis izginil 32-letni jezuit p. Marko Mohorič iz Ljubljane. Kot duhovni asistent slovenskih skavtov se je namreč v tem kraju udeležil izpopolnjevalnega skavtskega tečaja. V četrtek zjutraj je prijateljem skavtom rekel, da bi se rad sam malo sprehodil. Od tega trenutka dalje pa je za njim izginila vsaka sled. Isti dan so se začele temeljite raziskave. Zbralo se je približno 250 prostovoljcev, predvsem slovenskih, zamejskih in italijanskih skavtov, poleg prijateljev in domačih, ki so več dni pod koordinacijo Civilne zaščite intenzivno preiskali zainteresirano področje. V ponedeljek je nastopila tudi italijanska vojska, tako da se raziskava še nadaljuje.

V nedeljo, 10. novembra, pokrajinski kongres SSK v Trstu

Kot smo že poročali, bo Slovenska skupnost na Tržaškem imela to nedeljo, 10. novembra, svoj redni pokrajinski kongres. Odvijal se bo v prostorih Pomorske postaje v Trstu pod geslom »Trst smo tudi mi.« Na kongresu se pričakuje številna udeležba članov, delegatov in drugih somišljenikov ter povabljenih gostov tako iz tukajšnjega političnega življenja kot iz sosednje Slovenije.

Začetek kongresa ob 9. uri.

Leon Marc

Kako lahko pomagamo Cerкви

(lani 88 milijard) odšteje za karitativne namene (ob potresih, poplavih, za bolnišnice in šole v Tretjem svetu in podobno).

Pomagaj Cerкви, da bo Cerkev lahko pomagala potrebnim.

Nova blažena

José Maria Escrivá, ustanovitelj skupnosti Opus Dei, bo prihodnje leto, 17. maja, razglašen za blažene. Z njim bo razglašena za blaženo Giuseppina Bakhia, sestra kanosijanka. Rodila se je v Sudanu in bila sužnja pri Arabcih. Posrečilo se ji je pobegniti iz sužnosti in priti v Italijo. Postala je redovnica s svetniškim življenjem.

José Maria Escrivá je umrl leta 1975 v starosti 73 let. Verjetno gre za edinstven primer novejšee dobe, da bo že 17 let po smrti razglašen za blažene.

Urniki diskotek neomejen

TAR iz Bolonje je odločil, da je protiustavno določilo, da se morajo diskoteke zapirati ob dveh zjutraj. Sodišče je ugodilo pritožbi lastnikov diskotek.

Družine v deželi Emilia-Romagna so izredno užaljene zaradi utemeljive sodišča, češ da so družine nesposobne vzgajati svoje otroke in zadrževati njihove nezmernosti. V treh letih je v tej deželi po sobotnem obisku diskotek izgubilo življenje 180 mladih ljudi. Študentje v Modeni so iz protesta proti tej odločitvi polegali na trgu po tleh, da predstavijo 180 svojih nesrečnih umrlih tovarišev.

Družine so trdno odločene, da dosežejo zapiranje diskotek kmalu po polnoči. Od sobote, 26. na nedeljo 27. oktobra je na povratku iz diskoteke izgubilo življenje 20 mladih ljudi.

go z Gospodom. Bistvo teh srečanj pa je vedno iskanje, neprenehno človekovo iskanje resnice, resničnega. Ta resnica pa se razodeva v ljubečem odnosu Očeta in Sina, ki uresniči srečanje med Bogom in človekom: Veliko Noč. V tem zaživi človek svoje srečanje z lastno Resnico. Biti resnično človek pomeni živeti Veliko Noč v vsakem srečanju, in kot je Kristus vzel nase srečanje s človekom in tako človeka odrešil, mora človek skozi to srečanje, nase mora prevzeti vsako srečanje s sočlovekom. Isto velja za narode. V srečanju s Kristusom bodo vrženi v spoznanje njihove resnice, tako da skozi ljubeč odnos zaživijo poklic, zaradi katerega so poklicani na določen prostor in v določenem času.

Zaključne misli pridige so bile usmerjene v iskanje prostora, kjer bi se danes, na tej zemlji lahko srečala italijanski in slovenski narod, da bi v tem srečanju lahko skupno ustvarjala lastno italijanstvo in lastno slovenstvo, da bi skupno, v tem prostoru, kjer se srečujeta slovenska in italijanska zemlja, gradila Evropo. Kajti, kakor človek potrebuje so - človeka, tako narod potrebuje so - narod. Ta potreba pa se vedno izraža v iskanju Resnice, ki pa nikoli ne bo mogla prebivati v grobovih, v fobah ali taboriščih. Ta Resnica lahko prebiva samo v odnosu, živem odnosu. Resnica je Velika Noč, zato je velikonočni odnos obrnjen stran od groba in zazrt v neskončno srečanje.

J.Č.

DUHOVNA MISEL ZA 32. NAVADNO NEDELJO

»Vsi so namreč vrgli od svojega preobilja, ta pa je dala od svojega uboštva vse, kar je imela...«
(Mr 12, 44)

Božja beseda današnje nedelje govori o pripadnosti in službi Bogu, ki mora biti sad naše trdne, vztrajne, močne in zveste vere, zaupanja in pokorščine v izpolnjevanju božje volje.

Že starozavezni prerok Elija je bil deležen gostoljublja revne vdove iz mesta Sarepte. Odstopila mu je zadnjo hrano, ki jo je imela pripravljeno zase in svojega sina. Bog takšni velikodušnosti, veri in zaupanju ne ostane dolžan, ampak bo povrnil stokratno in še bo dal v dediščino večno življenje (prim. Mt 19, 29).

Podobno spregovori evangeljski prizor, ko različni ljudje prispevajo v tempeljsko zakladnico. Bogati darujejo od svojega preobilja in zanje ne pomeni nobene žrtve, zanemarljivo izgubo. Nekateri jih celo hvalijo, koliko so dali. Uboga vdova pa je darovala vse, kar je imela. To naredi prostovoljno, iz ljubezni do Boga in razen njega tega nihče ne opazi. Ta žena se je najbolj približala Jezusu, ki zahteva, da se popolnoma izročimo Bogu. Tako kot se je on, božji Sin, daroval na križu za odrešenje sveta.

MILAN NEMAC

Nove knjige

Iz Buenos Airesa smo dobili tri nove publikacije: dve sta pesniški zbirki. Prva je Tisoč in dva verza z japonskih otokov, zbirka pesmi Vladimira Kosa; zbirko je ilustrirala Bara Remc, ki je lansko leto umrla. Druga zbirka ima naslov Zenice. Prinaša pesmi Toneta Rodeta, ki je knjigo tudi ilustriral.

Tretja je precej zajetna knjiga, saj šteje nad 700 strani. V njej so zbrani članki in eseji pok. zgodovinarja Franceta Dolinarja, ki je pokopan na sovodenjskem pokopališču, ker si je ob smrti želel biti pokopan v slovenski zemlji.

Vse tri knjige je izdala Slovenska kulturna akcija.

Pastirček za november

Točno ob začetku novega meseca je obiskal naše otroke Pastirček. Vsebinska je v glavnem uglasena na spominske dneve v novembru. To pove že uvodna misel: Prvi november. Potem svetnik meseca sv. Martin M. Peratove, pa Pesem jeseni L. Šorli. Tudi pesem Zore Saksidie Svetle prošnje se spominja rajnih. Pa še to in ono je v bogati vsebini te revije za otroke, ki je od številke do številke bolj razgibana.

Posebno hvalevredno se mi zdi, da se je Pastirček spomnil zahvalne nedelje, ki jo tudi obhajamo v novembru: najprej misel »Bog me varuje in vodi«, ki se konča: Iz srca kličem hvala! (Namreč Bogu). Med pismi otrok so še zahvalne molitve, ki so jih poslali otroci z Opčin. En sam zgled: »Zahvalim se ti za zrak, / ki ga dihamo, / za zemljo, ki nam daje hrano, / za vodo, ki jo pijemo / in tisoč drugih stvari...«

Zakaj to poudarjam? Ker pogosto ne znamo vzgajati otrok k hvaležnosti. In vendar je hvaležnost prvi odsvit dobrega srca.

Sivi Medved

Kamenčki

V pravkar minulih prvonovembrskih praznikih so razne organizacije in društva polagale vence na spomenike, ki spominjajo na žrtve druge svetovne vojne.

Med vencami smo opazili tudi take, ki imajo slovenske barve z dodano rdečo zvezdo. Te so položili člani vsedržavnega združenja partizanov ANPI.

Ob tem se sprašujemo, kaj naj to pomeni? Ali ANPI ni seznanjen z dogajanjem v vsem vzhodnem bloku, kjer so povsod odstranili rdečo zvezdo? Ali morda ne ve, da je tudi Slovenija odstranila rdečo zvezdo z lastne zastave? Da se v imenu in pod okriljem rdeče zvezde napada Slovenija in pobija slovensko ljudstvo? Da je Hrvaško zasedla in razdejala armada z rdečo zvezdo?

Skrajen čas bi bil, da bi se tudi naši borci spametovali in se prilagodili novim razmeram, sicer bodo ostali sami in v protitoku zgodovine.

Izšla je osma številka

M L A D I K E

na 40 straneh in z bogato vsebino.

Naš koledar 1992

Na prodaj je Naš koledar 1992. Poln je barvnih slik iz naših cerkva in iz našega življenja v preteklem letu. Že naslovna slika nam kaže Kontovel nad jesensko meglo, za mesec januar pa notranjost župne cerkve sv. Janeza Bosca v Trstu, za mesec oktober somaševanje sv. očeta s slovenskimi škofi v Sloveniku lanskega novembra. Posebej bi opozorili na Kronanje Device Marije, fresko na stropu cerkve sv. Antona v Gorici, ki je najbrž prvič objavljena. Cena koledarju je šest tisoč lir.

Zbor Lojze Bratuž v štandreški cerkvi, kjer je 25. oktobra izvajal Gallusov večer ob 40-letnici ustanovitve

Prizadevajmo si za lepo izražanje!

Zlasti zdaj med šolskim letom slišimo v avtobusu in na cesti naše dijakke, ki se pogovarjajo v slovenščini, neglede na to, ali jih obkrožajo Italijani. Spominjam se, da je bila v prvih letih po II. svetovni vojni v Trstu zelo razširjena razvada, da so slovenski mladi ljudje govorili pred Italijani po italijansko oziroma v tržaškem italijanskem narečju. Nekaj krivde za to gre pripisati dejstvu, da so rastle v takratnem nacionalistično hudo nestrpnem Trstu, nekaj pa zaradi premajhne samozavesti. Dandanes tako hude in tako zelo razširjene nacionalistične nestrpnosti mogoče ni več. Razveseljivo pa je tudi to, da je med našo mladino več samozavesti in sproščenosti. Toda mogoče ravno zaradi prevelike in neustrezne sproščenosti je med takimi pogovori opaziti premalo skrbi za lepo in uglajeno izražanje. Tako slišimo v avtobusu dosti kričanja, ki je seveda posledica razigranosti in vihravosti mladega človeka. Večkrat pa slišimo tudi neprimerno izražanje. Še najbolj pa zaboli človeka, ko sliši naše mlade fante in dekleta vpletati v svojem sicer slovenskem pogovarjanju vse polno italijanskih tržaških izrazov, ki jih potem prilagajajo slovenskemu sklanjanju in spreganju. Pri tem si italijanski someščani lahko mislijo, da Slovenci nimamo dovolj lastnih besed, če uporabljamo italijanske izraze. Enako negativno za nas je, če si mislijo, da pač Slovenci tu sploh ne znamo svojega jezika, da ga poznajo samo v osrednji Sloveniji. Pri tem ne gre ne za eno ne za drugo. Razlog za takšno razvado je verjetno lenoba in čedalje bolj razširjeno mnenje, češ saj ni važno, kako govorimo, oziroma da je to pač narečje. Če govorimo v pristnem narečju, ni seveda nič hudega. Toda nekaj je narečje, ki sicer lahko pozna nekatere že sprejete izposojenke iz italijanščine ali nemščine, nekaj drugega pa izražanje z vse polno italijanskimi izrazi.

Na žalost pa je tako izražanje mogoče slišati tudi iz ust nekaterih preko neke zasebne radijske postaje.

Sproščeno, a istočasno uglajeno izražanje je izraz ne samo naše izobrazbe, ampak tudi naše srčne kulture in pristne slovenske samozavesti, ki nas plemeniti tudi v očeh drugih, v našem primeru tudi someščanov italijanske narodnosti.

Skrb za jezik pa je tudi izraz naše narodne zavesti. Zato so vsi naši veliki možje posvečali prav jeziku nezamenljivo mesto v skrbi za ohranitev naše narodne individualnosti.

Seveda pa moramo naš materin jezik gojiti, se v njem izobraževati in tudi skozi celo življenje izpopolnjevati, kajti drugače bomo utonili v oceano tujega jezika. Zato ne bo nikoli odveč priporočilo, da beremo čimveč v slovenskem jeziku, od knjig do časopisov in revij, da poslušamo slovenske radijske oddaje in gledamo slovensko televizijo, da obiskujemo slovenske gledališke predstave in se udeležujemo slovenskih predavanj in prireditev, od verskih do zabavnih.

mab

Hribček s križi v Litvi

V severnem predelu Litve je sredi ravnine nizek hribček, na katerem je postavljenih več deset tisoč križev. Križi spominjajo na žrtve v času komunistične zasedbe Litve. Kljub prepovedi so ob vsaki žrtvi na griču postavili nov križ.

Mozartov koncert v cerkvi sv. Ignacija v Gorici, 27. oktobra letos. Poje zbor Hrast iz Doberdoba ob spremljavi orkestra Opera giocosa

Mozartov koncert v Gorici

Jesenska kulturna ponudba je letos nad vse bogata in pestra, predvsem pa je živahno koncertno delovanje. Ob koncertni sezoni, ki sta jo letos pripravili Slovenski center za glasbeno vzgojo Emil Komel in goriška Glasbena matica, na kateri bodo nastopili domači in tuji umetniki, se vrstijo v Gorici še drugi, morda še pomembnejši glasbeni dogodki. Gre predvsem za delo in nastope domačih skupin in zborov, ki s svojo dejavnostjo bogatijo in razvijajo kulturno delovanje na Goriškem. V zadnjem tednu sta se zvrstila dva pomembna koncerta, posvečena dvema velikima obletnicama: 400-letnici smrti J. Gallusa in 200-letnici smrti W.A. Mozarta. Obema obletnicama je bilo posvečeno že več koncertov.

Tudi Zveza slovenske katoliške prosvete je že spomladaj povabila v svojo sredo zbor Consortium musicum iz Ljubljane, ki je z orkestrom in solisti izvajal Mozartov program. V mesecu maju so gostovali v Gorici skupni zbori s Tržaškega z Gallusovim programom pod naslovom Gallusovo zvočno bogastvo; našli pa bi lahko še druge važne pobude posameznih društev in ustanov.

Posebno pa je razveseljiv podvig mešanega zbora Hrast iz Doberdoba, ki je letošnjo pevsko sezono posvetil študiju dveh Mozartovih maš. Že spomladaj je z delnim programom nastopil na reviji Primorska poje, kasneje v domači vasi, zadnji teden oktobra pa je dvakrat nastopil s celovečernim programom ob spremlja-

vi orkestra. Prvi nastop je zbor imel v soboto, 26. oktobra, v Trstu v cerkvi Srca Jezusovega, drugi pa v cerkvi Sv. Ignacija na Travniku v Gorici v nedeljo, 27. oktobra zvečer. Koncert sta priredila Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici in zbor sv. Ignacija na Travniku. Spored sta sestavljali maši Missa brevis v G duru KV 49 in Missa brevis v C duru KV 259. Poleg zbora Hrast, ki ga je pripravil dirigent Hilarij Lavrenčič, so sodelovali še solisti Livia Valentinsig, sopran, Romina Basso, mezzosopran, Luca Dorbolo, tenor in Paolo Albertelli, bas. Spremljal je orkester Opera Giocosa iz Furlanije-Juljske krajine pod taktirko dirigenta Severina Zannerinija. Koncert je bil zelo lepo sprejet bodisi s strani italijanskih kot slovenskih poslušalcev, ki so za to priliko napolnili travniško cerkev in ob koncu nagradili izvajalce z dolgim aplavzom.

Ž.F.

SKPD »F.B. Sedej« iz Števerjana vabi na predstavo »Kaj lutke znajo« Lutkovnega gledališča Narcis iz Prage (Češka) v nedeljo, 10. novembra 1991, ob 15.30 v Sedejev dom. Sledila bo tombola z bogatimi dobitki!

Podgora

V teh novembrskih dneh se spominjamo vseh tistih, ki jih ni več med nami — spominjamo se jih v molitvi, na njihove grobove polagamo cvetje, prižigamo svečke.

MePZ Podgora se je tudi letošnjega, 1. novembra, udeležil komemoracije ob spomeniku padlim v Podgori, ki jo prireja P.D. Paglavac iz Podgore. Nastopili so tudi pevci mladinskega zbora.

Zbor se je popoldne udeležil svečanosti na domačem pokopališču, zatem so nekateri pevci odšli na goriško in na mirensko pokopališče, kjer so se poklonili spominu zaslužnih slovenskih mož, ki jih žal ni več med nami. Zapeli so tako ob grobu L. Bratuža, M. Fileja, Viktorja Prašnika, bivšega podgorskega župnika B. Špacapana in ob grobu prerano umrlega Petra Špacapana. V soboto popoldne so pevci obiskali še grob pok. Mira Gradnika v Medani v Goriških Brdih.

Naj zabeležimo še, da bo zbor nastopil v soboto, 9. novembra, ob 20.30 v cerkvi v Ločniku na reviji sv. Martina, na kateri bosta nastopila še dva zbora iz Furlanije in zbor iz Ločnika.

Pevski zbor Podgora

V okviru pastoralnega načrta je goriški nadškof p. Antonio Vitale Bommarco obiskal župnijo Mavhinje 31. oktobra in 1. novembra letos.

ŽUPNIJA V STATISTIKI

Naša župnija obsega poleg Mavhinj še vas Cerovlje in Vižovlje. Po statistiki naj bi imela okrog 640 prebivalcev, od teh okrog 150 ljudi v Mavhinjah, 120 v Cerovljah in druge v Vižovljah, kjer prevladujejo italijanske družine in priseljenci iz drugih daljnih provinc. Pastirski obisk je zajel predvsem slovenski del prebivalstva, ker so italijanski verniki po večini usmerjeni v Sestlan.

Zadnji pastirski obisk v Mavhinjah je opravil zdaj že pokojni msgr. Peter Cocolin, in sicer februarja 1981. Od tedaj do danes se je marsikaj spremenilo tudi v našem devinskem dekanatu. Sestlan se je odcepil od mavhinjske župnije in postal nova župnija sv. Frančiška Asiškega. Cerovlje so zgradile novo cerkev sv. Cirila in Metoda. Tudi dveh osnovnih šol, v Cerovljah in Mavhinjah, ni več, ker maloštevilni otroci obiskujejo osnovno šolo v Devinu. Ostal pa je otroški vrtec, ki ga obiskujejo otroci tudi iz drugih bližnjih vasi. Narodnostni značaj se je spremenil s priselitvijo novih italijanskih družin v Mavhinje in Vižovlje. Stare družine so še zavedne in versko trdne, mlade pa bolj ohlapne in mlačne, v kolikor ne gre že za neko tiho asimilacijo. Za versko življenje skrbi isti župnik kot pred desetletjem.

Mladina se je najprej zbirala v skavtskih vrstah, sedaj pa v novoustanovljenem speleološkem odseku in v novem društvu, ki nosi naslov Športno-kulturno društvo Cerovlje-Mavhinje.

Gospod nadškof je začel svoj pastirski obisk v četrtek popoldne, ko se je srečal z bolniki na njihovih domovih. Temu je sledilo srečanje z mladino v župnišču. Razgovor je bil sproščen.

Nekaj časa je bilo sicer namenjena za osebno srečanje s posamezniki v župnišču, a ni bilo nikogar. Zvečer je somaševal s krajevnim župnikom v cerkvi v Cerovljah. Nadškof je bil zadovoljen nad številno navzočnostjo ljudi, pohvalil je njihovo skrb za cerkev in jim priporočil, naj bodo prepričani in zgledni kristjani v svojem življenju. Sv. maša

Na Zahvalno nedeljo, 10. novembra, bo ob 17. uri (po kratki maši) v nabrežinski cerkvi izredni koncert:

S pesmijo skozi cerkveno leto

Nastopa društvo Rupa-Peč, ki ga vodi Zdravko Klanjšček.

je bila v slovenskem jeziku, nagovor pa v italijanskem. Pri vseh naslednjih pogovorih z verniki in tudi pri pridigi je nadškof sicer govoril v italijanščini, začel pa s pozdravom v slovenščini in končal prav tako, obenem se opravičil, da ne more spregovoriti v slovenskem jeziku zaradi jezikovnih težav.

Po sv. maši v Cerovljah je bilo srečanje z župnijsko skupnostjo tudi v mavhinjski cerkvi. Nadškof je najprej porabil priložnost za duhovni nagovor, nato pa povedal o sedanjih razmerah v nadškofiji z ozirom na pomanjkanje slovenskih duhovnikov. V prvem delu je razvil duhovno misel iz evangelija, kjer beremo o dveh učencih, ki sta potovala v Emavs.

V drugem delu je povedal, da bo verjetno prišlo do združitve dveh ali treh župnij, ker ni slovenskih duhovnikov, in omenil možnost, da se devinski dekanat priključi v tržaško škofijo, kot bi sledilo iz Konkordata med Vatikanom in italijansko državo. V pogovoru je dodal še nekaj misli o prihodnjem papeževem obisku v naši deželi.

Na Vse svete je g. nadškof vodil somaševanje z domačim župnikom in svojim tajnikom ob 10.30 dopoldne. Sveta maša je bila slovesna, ker je cerkveni zbor imel levji delež in so cerkvene pevke res ubrano spremljale bogoslužje. V homiliji je nadškof poudaril pomen praznika Vseh svetih in nas povabil, naj jih posnemamo s pristnim in doslednim krščanskim življenjem. Povedal je tudi, kateri je bil njegov namen glede pastirskega obiska, namreč spodbuda za živo krščansko občestvo v vseh njegovih komponentah. Še pred tem se je zahvalil za prijazne pozdravne besede predstavnice župnijskega občestva, cerkvenega zbora in župnijskega pastoralnega sveta. Na koncu sv. maše pa se je župnik zahvalil g. nadškofu za pastirski obisk, posebno še, ker nas je obiskal prav na praznik Vseh svetih.

Po skoro delovnem kosilu v domači restavraciji, pri katerem so bili tudi nekateri okoliški duhovniki, je bilo srečanje še na pokopališču. Procesijo iz cerkve je vodil nadškof, prav tako tudi bogoslužje božje besede na pokopališču. Tu je najprej spregovoril nekaj besed o veri v posmrtno življenje in o občestvu s pokojnimi brati in sestrami, nato pa skupno blagoslovil vse gobove.

Ponovno se je nadškof po končanem obredu na pokopališču vrnil v župnišče na srečanje z novoizvoljenimi predstavniki Župnijskega pastoralnega in gospodarskega sveta.

G. nadškof se je na koncu vsem zahvalil za prisrčen sprejem in sklenil svoj pastirski obisk v naši župniji.

J. Markuža

V četrtek, 24. oktobra, se je sestel na svoji prvi redni seji tržaški pokrajinski izvršni odbor Mladinske sekcije Slovenske skupnosti, ki se je na svojem nedavnem pokrajinskem kongresu pomladil.

Na dnevnem redu je bila najprej izvolitev novih vodstvenih organov; za novega pokrajinskega tajnika je bila izvoljena Marijana Opelt, medtem ko je bil za pokrajinskega predsednika izvoljen Franko Guštin.

Sledila je nato razprava o vlogi MsSsk tako med mladimi kot tudi v stranki sami, ki stopa v novo obdobje in prevzema nove naloge v političnem življenju naše narodnostne skupnosti. Veliko pozornost so namenili predvsem dijaškim problemom na slovenskih višjih srednjih šolah in mednarodnim stikom z ostalimi mladinskimi evropskimi organizacijami narodnih manjšin, s katerimi ima MsSsk že vrsto let zelo dobre odnose; okrepili bodo tudi stike z mladinskimi političnimi sekcijami tako v tržaški pokrajini kot tudi s sekcijami narodnih manjšin v Italiji, ob vsem tem pa seveda ne gre pozabiti na utrjevanje odnosov s sorodnimi mladinskimi organizacijami v Sloveniji.

Domenili so se tudi, da bodo v tem delovnem letu posvetili še večjo pozornost aktivni prisotnosti MsSsk v boju za naše narodnostne pravice in osveščanju slovenske zamejske mladine o prednostih enotnega in samostojnega političnega nastopanja. Člani izvršnega odbora MsSsk so še spregovorili o sodelovanju MsSsk pri pripravah na pokrajinski kongres stranke, ki bo 10. novembra na Pomorski postaji v Trstu in pri katerem bo dalo svoj doprinos 5 delegatov iz vrst MsSsk.

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE ŠEHEREZADA

Gostovanje Mladinskega gledališča v petek, 8. novembra, ob 20.30 v Kulturnem domu v Trstu.

Bi želel globlje spoznati sv. Pismo?

Oglaš se v četrtek, 14. novembra, ob 20. uri v ulici Donizetti 3. Tema je: »Najstarejša pričevanja vere, da je Jezus iz Nazareta »Kristus«. To je nadaljevanje predavanja iz meseca oktobra. Naj postane sv. Pismo tudi zate, ki želiš biti dober kristjan, »Življenje mojega življenja«!

Za naše akademike

Slovensko dobrodelno društvo v Trstu razpisuje letos svojo peto študijsko štipendijo iz sklada »Mihael Flajban«.

Štipendija bo znašala 2.000.000 lir letno in bo trajala za vso redno študijsko dobo, v kolikor bo lastnik zadostil pogojem pravilnika. Štipendija je namenjena slovenskim zamejskim visokošolcem, ki se bodo vpisali na tržaško ali videmsko univerzo v akademskem letu 1991/92.

Za podrobnejša pojasnila o pravilniku in roku vlaganja prošenj naj se zainteresirani javijo na sedežu Slovenskega dobrodelnega društva v Trstu, ulica Machiaveli 22, 2. nadstropje, telefon 631203, vsako sredo od 16 do 18 ure.

Slovensko katoliško prosvetno društvo Mirko Filej v Gorici vabi na

Orgelsko - vokalni koncert
ki bo v soboto, 9. novembra 1991, ob 20.30 v stolni cerkvi.

Nastopata:
Hubert Bergant (orgle)
Samo Vremšak (bariton)

Na sporedu so dela klasičnih in slovenskih skladateljev.

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE
Otvoritvena predstava sezone
1991 - 1992
Sofokles

Kralj Ojdipus

Režija Mile Korun

V ponedeljek, 11. novembra, ob 20.30 Abonma Red A

V torek, 12. novembra, ob 20.30 Abonma Red B

v Kulturnem domu v Gorici

Nadžkof A.V. Bommarco z birmanci 1987. v Mavhinjah

